

ten, de abiotische natuurwaarden, ook buiten het directe gebied van Nistelrode, meer aandacht hebben gekregen, zowel bij lokale overheden en instanties, als bij de Rijksoverheid. En dat is winst.

Om de leden van de N.G.V. en alle andere geïnte-

resseerden in de geologie en de geologische natuurbescherming, volledig te informeren over de wijstgronden zal er op 16 september a.s. vanuit het bezoekerscentrum Slabroek door de N.G.V. een veldexcursie en lezing worden georganiseerd (zie mededelingenblad).

LITERATUUR

HOOGMA, D., 1979: De Noordelijke Peelhorst. Grondboor en Hamer nr. 6, p.170-195 (met uitgebreid literatuuroverzicht).

GONGGRIJP, G.P., (red.) 1985: GEA-objekten van Noord-Brabant Werkgroep GEA, R.I.N.-rapport 85/6. Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Leersum.

geovaria

GROTE KRATER OP ZEEBODEM GEVOLG VAN SEDIMENT-ERUPTIE

Sinds het uitsterven van grote groepen planten en dieren, in de loop van de geschiedenis van de Aarde, steeds meer in verband gebracht wordt met het neerkomen van grote steenbrokken uit het hemelruim, is de belangstelling naar sporen van deze inslagen erg groot. Met de regelmaat van de klok worden "nieuwe" oude inslagkraters ontdekt. Ook op de bodem van de Golf van Mexico, voor de kust van New Orleans heeft men er één ontdekt. De krater heeft een diameter van 280 meter en is ca. 60 meter diep. Geen grote dus, vandaar dat men wel heeft gedacht met een oude vulkaankrater te doen te hebben. Maar uit niets blijkt dat dit zo is. In tegendeel de krater in de Golf van Mexico blijkt te zijn ontstaan door het explosief vrijkomen van gas uit de zeebodem.

De krater werd met behulp van specifieke sonar-apparatuur ontdekt. Hij ligt op een diepte van

bijna 2200 meter op een soort heuvel, waarvan een groot deel verdwenen is. De bodem in dit deel van de Golf bestaat uit een dik pakket sedimenten, die sinds de ijstijd zijn afgezet. Onderzoekingen doen vermoeden dat ten tijde van de eruptie ongeveer 2 miljoen kubieke meter sediment uit de krater tevoorschijn is gekomen. Het meeste materiaal is langs de hellingen van de krater weggevoerd. Toch heeft men tot op vele honderden meters in de omtrek grote brokstukken sediment aangetroffen. Seismisch onderzoek heeft uitgewezen dat zich op ruim 1000 meter onder de krater een zoutdiapier bevindt. Waarschijnlijk heeft zich in deze zoutkoepel of daarboven een grote hoeveelheid gas opgehoopt dat op zeker moment met veel geweld ontsnapt is. De uitbarsting moet geologisch gezien een tamelijk recente gebeurtenis zijn geweest, aangezien de krater er nog vrij "vers" uitziet en niet geërodeerd is.

Over de samenstelling van de gassen lijkt weinig twijfel te bestaan. De gedachten gaan uit naar petrogene gassen. Het is namelijk in de Golf van Mexico een bekend verschijnsel dat koolwaterstoffen langs breuken in de aardkorst omhoogsijsjelen.

Science 519